

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A II-A CIVILĂ,
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. [REDACTAT]

DECIZIA CIVILĂ Nr. 3360/2012

Ședința publică din data de 02 Mai 2012

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE [REDACTAT]

JUDECĂTOR [REDACTAT]

JUDECĂTOR [REDACTAT]

GREFIER [REDACTAT]

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRIȚA-NĂSĂUD - ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA împotriva sentinței civile nr. 91 din data de 24.01.2012 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, în dosarul nr. [REDACTAT] în contradictoriu cu reclamanta SC [REDACTAT] SRL [REDACTAT], având ca obiect - contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la cea de a doua strigare a cauzei, se constată lipsa părților de la dezbateri.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele:

Cauza se află la primul termen de judecată, recurs.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Recursul formulat este scutit de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Prin Serviciul Registratură, la data de 25.04.2012 intimata-reclamantă a depus la dosarul cauzei întâmpinare, în trei exemplare.

Se constată că părțile au solicitat judecarea cauzei în lipsă în temeiul art. 242 pct.2 C.pr.civ.

Curtea, din oficiu, în temeiul art. 159¹ al. 4 C.pr.civ., raportat la art.21 din Constituție, art. 10 din Legea nr. 554/2004 și art. 218 C.pr.fiscală, constată că este competentă general, material și teritorial să judece pricina.

După deliberare, apreciind că la dosar există suficiente probe pentru justa soluționare a cauzei, în temeiul dispozițiilor art.150 C.pr.civ., Curtea declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare pe baza actelor existente la dosar.

CURTEA

Prin sentința civilă nr. 91 din 24.01.2012 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud în dosar nr. [REDACTAT] s-a respins ca neîntemeiată excepția neparcurgerii procedurii prealabile referitor la capătul de cerere având ca obiect restituire sume, invocată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud.

S-a respins ca fiind lipsită de obiect excepția calității procesuale pasive a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, invocată de această pârâtă cu privire la același petit.

S-a admis, în parte, acțiunea în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL în contradictoriu cu pârâtele

Directia Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice Bistrița și, în consecință:

- s-a respins cererea de anulare a Deciziei nr. 68/16.11.2010 emisă de pârâta DGFP Bistrița-Năsăud, ca neîntemeiată;

- a fost obligată pârâta AFP Bistrița să restituie reclamantei suma totală de [redacted] lei reprezentând contravaloare impozit minim și majorări de întârziere.

Fără cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Examinând cu prioritate, conform art. 137 al. 1 Cod procedură civilă, excepțiile invocate de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, în ceea ce privește **excepția neparcurgerii procedurii prealabile** referitor la capătul de cerere având ca obiect restituire sume, tribunalul a respins-o ca neîntemeiată, în condițiile în care, potrivit art. 2 al. 1 lit. j din Legea nr. 554/2004, **plângerea prealabilă** este definită ca fiind „cererea prin care se solicită autorității publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ în sensul revocării sau modificării acestuia” procedura prealabilă fiind concepută în dreptul administrativ ca o cale care poate oferi persoanei vătămate posibilitatea de a obține rezolvarea diferendului prin recunoașterea dreptului sau a interesului legitim vătămat, mai rapid, fără mijlocirea instanței, iar nu ca un obstacol în exercitarea dreptului de acces liber la justiție.

Cum în speța dedusă judecării, societatea reclamantă a înțeles să se supună jurisdicției administrative speciale, așa cum este ea definită de art. 2 al. 1 lit. e) din Legea nr. 554/2004, în sensul contestării titlului de creanță în condițiile art. 205 – 218 Cod procedură fiscală, urmărindu-se evident prin aceasta înlăturarea obligației de plată stabilită în cuprinsul titlului de creanță, nu se poate pretinde necesitatea parcurgerii plângerii prealabile în ceea ce privește petitul acțiunii introductive referitor la obligarea AFP Bistrița la restituirea sumelor stabilite prin titlul de creanță și notificate spre plată prin titlul executoriu nr. 17/2010, câtă vreme restituirea sumelor este subsecventă analizării legalității actului administrativ - fiscal, revocarea sau modificarea titlului de creanță fiind posibilă, așa cum s-a subliniat mai sus, doar în condițiile procedurii administrativ-jurisdicționale.

Referitor la **excepția calității procesuale pasive** a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, invocată de această pârâtă cu privire la același petit, tribunalul a reținut că atât prin acțiunea introductivă, cât și prin precizările făcute în ședința publică din data de 29.11.2011 de către reclamantă în sensul că pretențiile bănești sunt formulate doar împotriva pârâtei AFP Bistrița, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud fiind împrorocuată în ceea ce privește petitul de anulare a deciziei nr. 68/16.10.2010, a respins ca fiind lipsită de obiect această excepție.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța a reținut următoarele:

Prin decizia de impunere privind obligații fiscale stabilite din oficiu nr. 17944/04/15.07.2010 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice a mun. Bistrița s-a stabilit în sarcina reclamantei SC [redacted] SRL obligația plății unui impozit pe profit aferent perioadei 1.05.2009-31.12.2009 în cuantum de [redacted] lei plus majorări de întârziere pentru intervalul de timp 27.07.2009 – 30.06.2010 în sumă de [redacted] lei, avându-se în vedere referatul privind estimarea bazei de impunere nr.

04/13.07.2010 pentru depunerea fără sume a declarațiilor privind impozitul pe profit minim aferent trimestrelor II-IV 2009.

Împotriva acestei decizii de impunere, reclamanta a formulat contestația înregistrată sub nr. /16.08.2010 la AFP Bistrița (f.18-21) solicitând anularea acestui act, motivat de faptul că prin cererea nr. /28.04.2009 solicitase pârâtei AFP Bistrița înregistrarea ca „fără activitate”, conform certificatului constatator emis de Registrul Comerțului, tocmai pentru a nu intra sub incidența OUG nr. 34/2009.

În aceste condiții, s-a constituit dosarul nr. 70/2010 la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud – Biroul de soluționare al contestațiilor, contestația reclamantei împotriva măsurilor dispuse prin decizia de impunere nr. /04/15.07.2010 fiind soluționată prin decizia nr. 68/16.11.2010, în sensul respingerii ca neîntemeiată (f. 9-12).

S-a reținut în motivarea acestei soluții că decizia de impunere nr. /15.07.2010 emisă de AFP Bistrița a avut în vedere argumentele și modalitatea de calcul ce se regăsesc în referatul privind estimarea bazei de impunere nr. /13.07.2010, referat prin care, conform art. 83 al. 4 Cod procedură fiscală, s-a estimat baza de impunere și s-a procedat la stabilirea din oficiu a obligației de plată ca urmare a depunerii fără sume a declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetul de stat (cod formular 100), secțiunea impozit minim datorat pe trimestrele II, III și IV al anului 2009.

Față de situația de fapt invocată de contestatoare, organul de soluționare al contestațiilor a avut de stabilit dacă aceasta avea obligația de a plăti impozitul minim stabilit din oficiu de organele fiscale, în condițiile în care la data emiterii deciziei de impunere (15.07.2010) societatea era în funcțiune, iar cererea depusă la AFP Bistrița sub nr. 9309/28.04.2009 nu a fost operată în registrul comerțului.

De necontestat este că potrivit datelor prezentate de Oficiul Registrul Comerțului pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud, f. 16 dosar nr.70/2010, contestatoarea s-a aflat și se află în stare de funcțiune, ultima înregistrare în registrul comerțului fiind operată la data de 1.07.2005 vizând „asociații/acționarii” și denominarea, conform Legii nr. 348/2004.

S-a reținut că certificatul constatator emis de Oficiul Registrul Comerțului la data de 26.11.2004 nu satisfacea cerințele impuse de art. 11⁵, 11⁶ din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, art. 237 din Legea nr. 31/1990 și art. 18 al.2 și 4 Cod fiscal care stabileau că sunt exonerati de la plata impozitului minim datorat contribuabilii aflați în inactivitate temporară, conform prev. art. 237 din Legea nr. 31/1990, condiția fiind aceea că această mențiune să fie anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului, înscris care nu făcea decât să ateste că a fost înregistrată declarația pe proprie răspundere sub nr. /19.11.2004: „societatea nu desfășoară activitățile prevăzute în acul constatativ sau modificator, în spațiul destinat sediul social din , bl. ap. jud. Bistrița-Năsăud”, cu atât mai mult cu cât, raportat la prevederile art. 237 al. 2 din Legea nr. 31/1990, durata inactivității nu putea depăși 3 ani, în acest sens fiind și dispozițiile art. 15 al. 1 lit. a din Legea nr. 359/2004.

Tribunalul a apreciat că, față de înscrisurile existente în dosarul nr. 70/2010, decizia Biroului de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP Bistrița-Năsăud este legală câtă vreme certificatul constatator eliberat în baza declarației pe proprie răspundere înregistrată sub nr. /19.11.2004 de către ORC de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud (f. 23 dosar) nu atesta inactivitatea temporară a societății reclamante,

înscrisă în registrul comerțului conform prev. art.237 din Legea nr. 31/1990, contribuabilii menționați la art. 18 al. 2 Cod fiscal fiind scutiți de la plata impozitului minim doar în situația în care societatea comercială se află în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului (pct. 11⁶ din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal prevăzând în mod clar că „nu intră sub incidența impozitului minim societățile care la data de 1.05.2009 se aflau în inactivitate temporară și aceasta încetează în cursul anului 2009 pentru perioada aferentă de la încetarea inactivității până la 31.12.2009”). De asemenea, în mod corect s-a stabilit că date fiind disp. OUG nr. 34/2009, chiar dacă nu s-a obținut nici un venit, impozitul pe profit fiind mai mic decât suma impozitului minim anual, contribuabilii sunt obligați la plata sumei corespunzătoare impozitului minim stabilită în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31.12 a anului precedent, încadrarea reclamantei realizându-se în disp. art. 18 al. 3 prima tranșă venituri „0 lei - 52000 lei” căreia îi corespunde un impozit minim anual de [redacted] lei.

Pentru aceste considerente s-a respins cererea de anulare a deciziei nr. 68/16.11.2010 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud.

Însă, instanța a reținut că prin cererea nr. [redacted]/28.04.2009 reclamanta solicita AFP Bistrița înregistrarea ca „fără activitate” pentru a nu intra sub incidența prevederilor OUG nr. 34/2009, anexând certificatul constatator din 26.11.2004 emis de ORC de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud (f. 22-23), prin prezenta acțiune considerându-se prejudiciată (în sensul art. 2 al. 1 lit. a și lit. h din Legea nr. 554/2004), ca urmare a faptului că organul fiscal deși avea în competență, conform art. 32 al. 4 Cod procedură fiscală, asistența și îndrumarea contribuabililor privind aplicarea prevederilor legale referitoare la impozite, taxe, contribuții sociale și alte venituri sociale, nu i-a comunicat nici un răspuns la această solicitare, context în care a considerat-o ca fiind tacit acceptată.

Într-adevăr, cap. II din OG nr. 92/2003 consacră „principiile generale de conduită în administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat”, art. 7 al. 5 stipulând că „organul fiscal îndrumă contribuabilul în aplicarea legislației fiscale”, îndrumare care se face fie ca urmare a solicitării contribuabililor, fie din inițiativa organului fiscal, în concret acest atribut de asistență și îndrumare a contribuabililor realizându-se conform art. 32 al. 4 din aceeași ordonanță, de către ANAF și unitățile subordonate conform procedurii stabilite prin OPANAF nr. 1338/2008.

Astfel, art. 1 din acest ordin stabilește la al. 2 că îndrumarea și asistența contribuabililor în domeniul fiscal se asigură de structurile enumerate la lit. a-e printre care și administrațiile finanțelor publice prin serviciile/birourile/compartimentele de asistență a contribuabililor.

Față de sfera de cuprindere a activității de îndrumare și asistență a contribuabililor reglementată de art. 2 al Ordinului nr. 1338/2008, aici regăsindu-se și furnizarea de informații cu caracter general în legătură cu modul în care contribuabilii trebuie să procedeze pentru a beneficia de un drept fiscal, tribunalul a apreciat că Administrația Finanțelor Publice Bistrița avea obligația de a încunoștința reclamanta, față de cererea de a fi înregistrată ca „fără activitate” pentru a nu intra sub incidența prev. OUG nr.34/2009, cu privire la pașii ce trebuiau parcurși și aspectul că certificatul constatator emis de ORC de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud, atașat cererii nr. 9309/2009, nu satisfăcea cerințele impuse de art.237 din Legea nr. 31/1990 și art. 11⁵ din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal,

tăcerea acestui organ fiscal fiind indubitabil de natură a aduce prejudicii persoanei juridice, cuantificate tocmai în sumele stabilite în cuprinsul deciziei de impunere emisă la data de 15.07.2010, în condițiile în care sunt verificate cerințele impuse de art. 2 al. 1 lit. a și h din Legea nr. 554/2004, societatea comercială fiind vătămată de autoritatea publică în cauză tocmai prin nesoluționarea cererii - faptul de a nu răspunde contribuabilului în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia.

În condițiile în care, ca urmare a emiterii titlului executoriu nr. [redacted]/8.09.2010 și a somației din aceeași dată vizând suma de [redacted] lei datorată în temeiul deciziei de impunere nr. [redacted]/2010, reclamanta a procedat în data de 15.03.2011 la achitarea sumei stabilite în sarcina sa (a se vedea chitanța seria [redacted] nr. [redacted]/15.03.2011 - fila 7 dosar), respectiv [redacted] lei, tribunalul a admis cel de-al doilea capăt de cerere vizând obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice Bistrița la restituirea sumei totale de [redacted] lei reprezentând contravaloare impozit minim și majorări de întârziere, față de disp. art. 1 al. 1 și art. 8 al. 1 din Legea nr. 554/2004, mai puțin suma de [redacted] lei achitată cu titlu de taxă de timbru în dosarul nr. [redacted]/190/2010 al Judecătorei Bistrița, dosar în care s-a promovat contestația la executare împotriva titlului executoriu menționat anterior, prin sentința nr. 5949/2010 această instanță dispunând respingerea ca neîntemeiată contestația la executare, reținând în esență că nu s-au invocat vicii ale executării silite, ci s-au contestat sumele de plată, art. 172 al. 3 Cod procedură fiscală nepermițând exercitarea unui control în calea contestației la executare sub aspectul legalității perceperii sumelor, câtă vreme exista procedura specială reglementată de art. 218 Cod procedură fiscală.

Așa fiind, aspectul că societatea contestatoare în mod greșit a ales calea contestației la executare pentru a obține înlăturarea obligației de plată a sumei menționate în titlul executoriu nr. 17/2010 prin invocarea unor aspecte care țin de fondul problematicei supusă prezentului control, în condițiile Codului de procedură fiscală, conform art. 205 și urm. din acest act normativ, nu poate fi pus în seama pârâtei Administrația Finanțelor Publice a mun. Bistrița, necunoașterea legii neputând fi invocată în acest context.

Nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSAUD solicitând admiterea recursului, modificarea hotararii atacate, în principal în sensul admiterii excepției inadmisibilității capatului de cerere vizând achitarea către reclamanta-intimata a sumei de [redacted] lei reprezentând [redacted] lei impozit minim, [redacted] lei majorări de întârziere, [redacted] lei penalități de întârziere și [redacted] lei taxa de timbru în dosarul nr. 8775/190/2010, iar în subsidiar în sensul respingerii acțiunii în contencios administrativ formulată de către reclamanta-intimata SC [redacted] "SRL [redacted]" ca fiind neîntemeiată, pe cale de consecință a se menține ca fiind temeinice și legale sub toate aspectele actele administrative atacate, respectiv Decizia nr. 68/16.11.2010 emisă de organul administrativ jurisdicțional de la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița Nasaud și Decizia de impunere nr. [redacted]/15.07.2010 emisă din oficiu de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița și a nu dispune restituirea sumelor solicitate de către reclamanta-intimata.

Motivele de recurs pe care înțelege să le invoce sunt cele prevăzute de art. 304.pct.(7) (9), Cod procedura civilă:

-când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se sprijină ... ;
-când hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal, ori a fost dată în încalcare și aplicarea greșită a legii.

Critică soluția instanței de fond ca fiind netemeinică și nelegală, fiind dată cu încalcare și aplicarea greșită a legii, respectiv fiind lipsită de temei legal, pe de o parte hotărârea cuprinzând rețineri și statuari potrivnice iar pe de altă parte necuprinzând motivele pe care se sprijină soluția pronunțată, respectiv cele prin care au fost înlăturate apărările pârâtei, în ceea ce privește analiza excepției invocate cât și în ceea ce privește transarea chestiunilor ridicate în soluționarea spetei deduse judecătii "solicitând totodată instanței de control judiciar a face aplicarea dispozițiilor art. 304 și 304 ind. 1 C.procedura civilă în sensul examinării cauzei sub toate aspectele.

În principal consideră că prin modul cum instanța de fond a procedat la motivarea hotărârii atacate, a încalcat dispozițiile art.261 alin.(1) pct.5 C.procedura civilă, întrucât sentința civilă nr.381/2011 din data de 24.06.2011 nu cuprinde în opinia pârâtei motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței în a dispune o asemenea hotărâre precum și cele pentru care au fost înlăturate apărările pârâtei, punând astfel instanța de control judiciar în imposibilitatea de a verifica soluția adoptată, prin prisma normelor de drept aplicabile spetei.

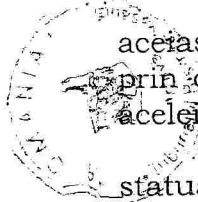
Cât privește analiza excepției inadmisibilității capatului de cerere vizând achitarea către reclamanta-intimată a sumei de [REDACTED] lei, consideră că în mod greșit a fost analizat de către instanța de fond, cu statuarea că atacarea deciziei de impunere nr. [REDACTED]/15.07.2010 în condițiile art.205-218 C.procedura fiscală acopera și procedura administrativă cu privire la capatul de cerere vizând restituirea sumelor care este subsecventă analizării legalității actului administrativ-fiscal.

Arată că în materie fiscală, procedura specială de restituire și de rambursare a sumelor de la buget este reglementată de dispozițiile art.117 C.procedura fiscală și dispozițiile pct.2 din Anexa 1 la OMFP nr.1899/2004.

În lumina dispozițiilor legale antecitate, apreciază că restituirea sumei solicitate de către reclamanta ar fi putea fi posibilă numai în situația în care ar fi îndeplinite condițiile legale stipulate prin dispozițiile actelor normative mai sus menționate, ori solicită să observe că restituirea solicitată nu poate fi încadrată în niciuna dintre situațiile enumerate de către art.117 lit.a)-h).

Cum reclamanta a înțeles să se prevaleze cu privire la acest petit de restituire formulat de scriptul nr.[REDACTED]/28.04.2009, adresat paratei-recurente Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița respectiv de scriptul nr.[REDACTED]/08.09.2010 înregistrat la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Nasaud, ca fiind acte de realizare a procedurii prealabile obligatorii pentru formularea petitului de restituire din prezenta acțiuni, arată în contradictoriu atât cu reclamanta cât și cu reținerile instanței de fond, că scriptul nr.[REDACTED]/28.04.2009 adresat Administrației Finanțelor Publice a municipiului Bistrița a cuprins solicitarea de înregistrare a reclamantei "fără activitate", și nu o cerere de restituire a sumelor solicitate în fața instanței, iar scriptul înregistrat sub nr.[REDACTED]/08.09.2010 la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Nasaud, acopera procedura prealabilă-fiscală doar în ceea ce privește decizia de impunere nr. [REDACTED]/15.07.2010.

Cât privește fondul pricinii dedus judecătii, apreciază că instanța în mod greșit a admis capatul de cerere vizând restituirea sumei de [REDACTED] lei stabilită prin decizia de impunere nr.[REDACTED]/15.07.2010 atata timp cât

aceiași instanță constată, reține și statuează ca decizia nr.68/16.11.2010 prin care a fost soluționată contestația administrativă îndreptată împotriva aceleiași decizii de impunere nr. [redacted]/15.07.2010 este temeinică și legală.

Fata de această soluție pronunțată în fond, apreciază că instanța a statuat în mod greșit și contradictoriu, sens în care reiterează în fața instanței de control judiciar cererea de a se face aplicarea dispozițiilor art. 304 și 304 ind. 1 C, procedura civilă, în sensul examinării cauzei sub toate aspectele, arată următoarele:

Organul administrativ-jurisdicțional de la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud în mod corect a reținut că, contestația formulată în calea administrativă de atac este îndreptată împotriva măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr. [redacted]/15.07.2010 referitoare la obligațiile fiscale stabilite din oficiu de către organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Bistrița, Biroul Registrului Contribuabili. Declarații fiscale și Bilanțuri persoane juridice în suma totală de [redacted] lei, constând în impozit minim în suma de [redacted] lei și majorări de întârziere aferente impozitului minim în suma de [redacted] lei.

Astfel organul de soluționare a contestațiilor în mod corect a reținut următoarele:

- potrivit adresei Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Bistrița Năsăud nr. [redacted]/12.10.2010 reclamanta potrivit istoricului perioadei 01.01.2005-12.10.2010 este în funcțiune, ultima înregistrare de mențiuni în registru, fiind efectuată la data de 01.07.2005 și a vizat mențiuni cu privire la asociați/acționari;

- reclamanta și-a motivat contestația administrativă prin faptul că este fără activitate depunând în probă Certificate constatator emis de către Oficiul Registrului Comerțului la data de 26.11.2004 și adresa transmisă către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița înregistrată sub nr. [redacted]/28.04.2009 prin care a fost solicitată înregistrarea "fără activitate.

- incidente pentru clarificarea acestui aspect sunt dispozițiile art. 18 alin.(2)-(6) și pct.11 "1,11 "5 și 11 "6 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG nr.44/2004 actualizate prin HG nr.488/28.04.2009 coroborate cu cele ale art.237 alin.(1) lit c) și alin.(2) din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale.

Ori cum reclamanta-intimată nu a procedat decât la anunțarea organelor fiscale cu privire la inactivitatea temporară, fără a solicita Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Bistrița Năsăud înscrierea acestei mențiuni, obligațiile principale privind impozitul minim de 1.467 lei apreciază că au fost legale și corect determinate.

Reclamanta intimată SC [redacted] SRL a depus întâmpinare solicitând respingerea recursului ca nefondat – fila 18.

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate, Curtea reține următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Bistrița-Năsăud, reclamanta SC [redacted] SRL a solicitat anularea deciziei nr. 68/16.11.2010 emisă de către Biroul de soluționare a contestațiilor în dosar nr. 70/2010 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița Năsăud și achitarea de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița a următoarelor sume:

[redacted] lei plătit cu chitanța nr. [redacted] 15.03.2011 reprezentând impozit minim;

lei platit cu chitanța nr. [REDACTED] /15.03.2011 reprezentând
materiar de întârziere;

lei platit cu chitanța nr. [REDACTED] /15.03.2011 reprezentând
penalități;

[REDACTED] taxa de timbru în dosar nr [REDACTED] /190/2010.

Tribunalul a respins cererea de anulare a deciziei nr. 68/16.11.2010 emisă de DGFP BISTRIȚA-NĂSĂUD iar soluția cu privire la acest capăt de cerere nu a fost recurată de către reclamantă, ea intrând astfel în putere de lucru judecat în condițiile în care este favorabilă părții recurente, aceasta neavând interes pentru contestarea ei.

În ceea ce privește lipsa de motivare a hotărârii instanței de fond, Curtea reține că potrivit art. 261 alin. 1 C.pr.civ. instanța are obligația de a arăta în cuprinsul hotărârii motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, dar această obligație circumscrisă și jurisprudenței CEDO în materie nu înseamnă că judecătorul trebuie să răspundă în mod concret fiecărui argument în parte adus de către participanții la proces fiind suficient ca soluția să prezinte explicit considerentele avute în vedere la pronunțare, cu referire evident la susținerile părților.

De altfel, Curtea de Justiție a Comunităților Europene, exprimându-și poziția cu privire la obligația de motivare, a arătat că „fără să aducă atingere posibilității, ba chiar obligației din partea judecătorului de a acționa în unele cazuri după bunul plac, acesta nu ar trebui să răspundă decât mijloacelor pertinente ce ar putea influența asupra soluționării litigiului.

...Obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evedențieze ca judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate. „

Rezultă așadar că primul motiv de recurs invocat de către parte nu poate fi reținut.

Un alt aspect criticat vizează modalitatea de soluționare a excepției inadmisibilității cererii de restituire a sumei de [REDACTED] lei, contravaloare impozit minim și cheltuieli.

Tribunalul a reținut că prin cererea nr. [REDACTED] /28.04.2009 reclamanta solicita AFP Bistrița înregistrarea ca „fără activitate” pentru a nu intra sub incidența prevederilor OUG nr. 34/2009, anexând certificatul constatator din 26.11.2004 emis de ORC de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud (f. 22-23), prin prezenta acțiune considerându-se prejudiciată (în sensul art. 2 al. 1 lit. a și lit. h din Legea nr. 554/2004), ca urmare a faptului că organul fiscal deși avea în competență, conform art. 32 al. 4 Cod procedură fiscală, asistența și îndrumarea contribuabililor privind aplicarea prevederilor legale referitoare la impozite, taxe, contribuții sociale și alte venituri sociale, nu i-a comunicat nici un răspuns la această solicitare, context în care a considerat-o ca fiind tacit acceptată.

Q astfel de abordare nu poate fi primită în condițiile în care acțiunea reclamantei-intimate este o acțiune în contencios administrativ și, raportat

la art.7 din Legea nr.554/2004 , in cauza dedusa judecatii reclamanta nu face dovada realizării unei procedurii prealabile cu parata in ceea ce priveste solicitarea pretențiilor formulate.

Adresa nr. [redacted]/28.04.2009 înaintată Administrației Finanelor Publice a municipiului Bistrita cuprinde solicitarea de inregistrare a reclamantei "fara activitate" nu solicitarea de restituire a sumelor solicitate iar adresa nr. [redacted] /08.09.2010 inregistrată la Directia Generala a Finanelor Publice Bistrita Nasaud acopera, așa cum în mod corect susține recurenta, doar procedura prealabila-fiscala in ceea ce priveste decizia de impunere nr. [redacted]/15.07.2010 si nu solicitarea de restituire a sumelor solicitate.

Cum reclamanta-intimata nu a înțeles să facă dovada îndeplinirii procedurii prealabile obligatorii cu parata in ceea ce priveste petitul de restituire, exceptia inadmisibilității, sub acest aspect, s-ar fi impus a fi admisă.

Organul administrativ in mod corect a retinut ca nu sunt obligati la plata impozitului minim contribuabilii care se afla in situatiile de inactivitate temporara reglementate imperativ de prevederile pct.11 ind. 5 si 11 ind. 6 din Normele de aplicare a Codului, inasa reclamanta SC "[redacted]" SRL potrivit probatoriului existent la dosarul de solutionare a contestatiei, nu se afla in nici una dintre situatiile legale de inactivitate.

Reclamanta-intimata a inteles sa depuna Certificatul constatator emis de catre Oficiul Registrului Comertului la data de 26.11.2004 inasa acesta atesta ca s-a inregistrat declaratia pe proprie raspundere sub nr. [redacted]/19.11.2004, conform careia reclamanta nu desafsoara activitatile prevazute in actul constitutiv sau modificator in spatiul destinat sediului social din [redacted], [redacted], BI. Ap. [redacted] judetul Bistrita Nasaud.

Potrivit art.237 alin.(2) din Legea nr.31/1990, durata inactivitatii nu poate depasi trei ani , acest termen fiind reglementat si de către art.15 alin.(1) lit.a) din Legea nr.359/08.09.2004 ori prin raportare la data de 19.11.2004 (data inregistrării) si data de 24.11.2004 (data prelucrării) inactivitatii, acest certificat este valabil pana la inceperea activitatilor prevazute in actul constitutiv sau modificator, fara inasa a depasi perioada de trei ani de la data atestării declaratiei.

De asemenea nu se poate impozita numai venitul obtinut intrucat impozitul minim a fost introdus prin OUG nr.34/2009 potrivit căreia, daca impozitul pe profit este mai mic decat suma impozitului minim anual, contribuabilii sunt obligati la plata sumei inregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent. Cum reclamanta a inregistrat venituri totale pentru anul 2008 in suma de 0 lei, s-a încadrat la prima transa de venituri 0 lei-52.000 lei, la care ii corespunde un impozit minim anual de [redacted] lei.

Mentinandu-se ca fiind legale masurile dispuse prin Decizia de impunere nr. [redacted]/15.07.2010 cu privire la suma de [redacted] lei reprezentand impozit minim, in mod corect a fost respins capatul de cerere privind majorarile de intarziere, accesoriile urmand principalul.

Față de aceste considerente, în baza art. 312 Cod proced. civilă, Curtea va admite recursul declarat de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRITA-NĂSĂUD împotriva sentinței civile nr. 91 din 24.01.2012, pronunțată în dosarul nr. [redacted]/112/2011 al Tribunalului Bistrita-Năsăud pe care o va modifica în sensul că va respinge acțiunea formulată de reclamanta SC "[redacted]" SRL în contradictoriu cu DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRITA-NĂSĂUD ș.a. în întregime.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul declarat de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD împotriva sentinței civile nr. 91 din 24.01.2012, pronunțată în dosarul nr. 2072/112/2011 al Tribunalului Bistrița-Năsăud pe care o modifică în sensul că respinge acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL în contradictoriu cu DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 2 mai 2012.

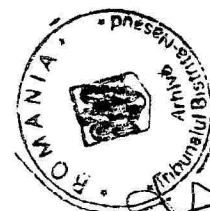
Președinte,
[REDACTED]

Judecător,
[REDACTED]

Judecător,
[REDACTED]

Grefier,
[REDACTED]

Red.M.H./dact.L.C.C.
3 ex./22.05.2012
Jud.fond: [REDACTED]

**CONFORM CU
ORIGINALUL**